

Werkinstructie SUA

Openbaar

Aan	Directeuren IND cc DDMB
Van	Hoofddirecteur IND
Nummer & Titel	WI 2018/16 Artikel 64 vw
Kenmerk (digijust)	2411740
Hoofdtak	Asiel
Relatie met	<i>WBV nr 2017/8, WBV 2017/14, WBV 2018/1/ Vc par. A3/7, B9, C2/10.1, C2/3.3 /IB 2018/38, IB 2018/35, uitspraak EHRM nr 41738/10</i>
Publicatiedatum	21-11-2018
Geldig vanaf	21-11-2018
Geldig tot en met	20-11-2019
Bijlage(n)	Geen

Met deze update zijn WI 2010/15 en IB 2018/9 komen te vervallen.

Inhoudsopgave

1. Aanhef

2. Inleiding

3. Wanneer toetst de IND aan een artikel 64 Vw?

3A. Een aanvraag door de vreemdeling of zijn gemachtigde

Algemeen

Aanvragen aan het loket

Voorlopig besluit nemen op verzoek om toepassing artikel 64 Vw

Definitief besluit nemen

Ingangsdatum van het uitstel van vertrek

3B. Ambtshalve toets in de asielprocedure

Context van beoordeling medische omstandigheden

Ambtshalve beoordeling artikel 64 Vw binnen de algemene en verlengde asielprocedure in samenhang gezien met terugkeerbesluit (TKB), vertrektermijnen en het inreisverbod (IRV) naar aanleiding van de asielprocedure

Opvolgende asielaanvragen en een beroep op artikel 64 Vw

Asielmotieven binnen het beoordelingskader van artikel 64 Vw

Ingangsdatum uitstel van vertrek

Rechtsgevolgen bij afwijzing asielaanvraag maar wel verlenen van uitstel van vertrek

3C. De toets bij een intrekkingprocedure en/of een terugkeerbesluit

3D. Verzoek om ambtshalve toets door DT&V

3E. De ambtshalve toets bij de reguliere aanvraag

4. BMA

Het BMA-advies

Terminologie van BMA

Termijn advisering BMA en beslistermijn

Nota NIA

Reisvoorwaarden bij uitzetting

Samenwerking met BMA

5. Procedure wanneer de identiteit en nationaliteit niet vast staan

6. De beoordeling van de toegankelijkheid.

7. Na de beoordeling van de toegankelijkheid.

8. Inwilliging

Aanmelding bij COA

Voorzieningen ingevolge de Rva 2005

Een W2 document of een sticker voor in het paspoort

Ziekenhuisopname (Vc A3/7.2.8)

Werkafpraak met COA

Zwangerschap/bevalling (Vc A3/7.3.2.6)

Tuberculose

Buitenschuld

9. Afwijzing

Uitzetting onder voorwaarden

EU-burgers

10. Rechtsmiddelen bij een definitief besluit art.64 Vw

11. Procedure op het AC Schiphol en de Unit Grensbewaking Schiphol

12. Ongewenst verklaarde vreemdelingen (ex artikel 67 Vw)

Opheffen ongewenstverklaring

13. Dublinclaimanten

Bijlagen:

Tabel ingangsdatum aanvraag

Stroomschema

1. Aanhef

In deze werkinstructie wordt een nadere toelichting gegeven op het beleid zoals neergelegd in de Vreemdelingencirculaire, deel A3/7, B8/9, C2/10.1 en C2/3.3. De instructie is een handleiding voor de behandeling van de toets van artikel 64 Vreemdelingenwet 2000 (64 Vw). Deze instructie is geactualiseerd, naar aanleiding van de wijzigingen in het beleid van WBV 2017/8, WBV 2017/14 en WBV 2018/1. Naast deze werkinstructie is relevante informatie terug te vinden in het Protocol Bureau Medische Advisering (BMA) over de werkwijze van het BMA bij de totstandkoming van medische adviezen. In deze instructie zal steeds worden gesproken over 'een vreemdeling', maar bedoeld wordt tevens 'of een van zijn gezinsleden'.

2. Inleiding

Artikel 64 Vw luidt: uitzetting blijft achterwege zolang het gelet op de gezondheidstoestand van de vreemdeling of die van een van zijn gezinsleden niet verantwoord is om te reizen. Een vreemdeling kan een beroep doen op toepassing van artikel 64 wanneer hij geen rechtmatig verblijf heeft. Een vreemdeling kan ook een beroep doen op toepassing van artikel 64 als hij wel rechtmatig verblijf heeft, bijvoorbeeld tijdens een intrekingsprocedure.

Toekenning van artikel 64 heeft de volgende consequenties:

- de vreemdeling heeft rechtmatig verblijf op grond van artikel 8 Vw onder j;
- ook de vertrekplicht en de bevoegdheid tot uitzetting wordt opgeschort.

Sinds 1 september 2017 wordt er bij de toetsing rekening gehouden met de uitspraak van het Europees Hof van de rechten van de Mens (EHRM) in de zaak van de Georgische vreemdeling Paposhvili. Een beroep op artikel 3 EVRM medisch (is er sprake van medische nood op korte termijn als gevolg van stopzetting van de medische behandeling) wordt beoordeeld in het kader van een artikel 64 Vw (en niet meer in het kader van het recht op asielbescherming).

- Medische nood bij het uitblijven van behandeling wordt aangenomen als er binnen 3 maanden (in plaats van één week) een verslechtering van de gezondheid plaatsvindt, resulterend in intens lijden of een significante afname van de levensverwachting;
- Als er medische nood is, én medische behandeling is in het land van herkomst beschikbaar, dan moet getoetst worden of de behandeling toegankelijk is voor de vreemdeling;
- Er wordt geen asielvergunning meer verleend als er bij procedures van vreemdelingen sprake is van een medische noodsituatie op korte termijn.
- Na één jaar uitstel van vertrek kan de vreemdeling legesvrij een VVR Medisch aanvragen.

3. Wanneer toetst de IND aan een artikel 64 Vw?

- A. Bij een aanvraag door de vreemdeling of zijn gemachtigde
- B. In de asielprocedure (ambtshalve toets)
- C. Bij een intrekingsprocedure (ambtshalve toets) en/of een terugkeerbesluit
- D. Bij een verzoek van DT&V (ambtshalve toets)
- E. Bij een reguliere aanvraag (ambtshalve toets)

3A. Een aanvraag door de vreemdeling of zijn gemachtigde

Algemeen

Een vreemdeling kan zijn aanvraag om uitstel van vertrek op grond van artikel 64 Vw schriftelijk indienen bij de IND. Dit staat los van een asielprocedure. Daarnaast is het ook mogelijk om de aanvraag in te dienen bij een IND-loket. Het verzoek om toepassing van artikel 64 Vw dient onderbouwd te zijn met stukken¹. Met betrekking tot de werkwijze bij het ontbreken van bewijs van identiteitsgegevens wordt verwezen naar paragraaf 3.6 hieronder.

¹ Zie Vc A3/7.2.1 en A3/7.2.4

Na ontvangst van het verzoek om toepassing artikel 64 Vw wordt een ontvangstbevestiging verzonden. Indien de aanvraag is onderbouwd met de benodigde bewijsmiddelen wordt de complete aanvraag doorgezonden aan het BMA.

De feitelijke uitzetting dient achterwege te worden gelaten gedurende de behandeling van de aanvraag maar schort de vertrekplicht niet op. Als de aanvraag nog in behandeling is, is er nog geen sprake van rechtmatig verblijf en geen aanspraak op opvangvoorzieningen. Daarvan kan pas sprake zijn als er daadwerkelijk uitstel van vertrek wordt verleend als hetzij voorlopig hetzij definitief artikel 64 Vw wordt toegepast. Dit betekent dat de voorbereidende uitzettingshandelingen van DT&V doorgang kunnen vinden als de aanvraag nog in behandeling is.

Aanvragen aan het loket

Het komt voor dat vreemdelingen aan het loket zijn en ter plekke besluiten een artikel 64 verzoek in te dienen. In principe wordt de vreemdeling dan doorverwezen dat hij of zij zelf een (schriftelijke) aanvraag doet, maar het kan voorkomen dat de stukken aan het worden loket ingenomen, vervolgens gedigitaliseerd en opgevoerd in Indigo. Deze verzoeken worden dan digitaal toegewezen ter afhandeling aan unit art.64. Daar wordt bezien of de stukken compleet zijn.

Voorlopig besluit nemen op verzoek om toepassing artikel 64 Vw

Op grond van paragraaf A3/7.3 Vc is het mogelijk om op een aanvraag om uitstel van vertrek op grond van artikel 64 Vw een voorlopig besluit te nemen, in afwachting van definitieve besluitvorming op grond van het BMA-onderzoek of het DT&V-onderzoek. Ook in bezwaarzaken kan een voorlopig besluit worden genomen. Het voorlopig besluit kan verlengd worden.

Definitief besluit nemen

Als de uitkomst van het BMA-onderzoek en -indien van toepassing- het DT&V-onderzoek bekend is kan een definitief besluit worden genomen.

Ingangsdatum van het uitstel van vertrek

De ingangsdatum van het te verlenen uitstel van vertrek is de datum van de aanvraag, tenzij de vreemdeling pas op een later moment zijn aanvraag compleet heeft gemaakt. Dan geldt dat latere moment als ingangsdatum. Bij een voorlopig besluit is de ingangsdatum echter de datum van de inwilligende beslissing. Als het voorlopige uitstel wordt omgezet in een definitief besluit, dan wordt in het definitieve besluit teruggegrepen naar de aanvraagdatum.

In hoofdstuk A3/7 Vc staat niet expliciet hoe gehandeld moet worden bij een gegrondverklaring in bezwaar of beroep. Voor de eenduidigheid dient zo veel mogelijk de ingangsdatum 'datum van aanvraag' of 'datum compleet' genomen te worden. Echter, indien het afwijzend besluit in eerste aanleg op juiste gronden is genomen, en er in een later stadium op basis van extra informatie er na bezwaar of een beroep tot een inwilliging wordt besloten, dan moet in samenspraak met SUA of JZ bezien worden wat een passende ingangsdatum is. Dit hangt samen met de specifieke voorgeschiedenis van de zaak.

Voor een overzicht van relevante ingangsdata, zie de tabel in de bijlage.

3B Ambtshalve toets in de asielprocedure

Context van beoordeling medische omstandigheden.

Bij aanvang van de asielprocedure bij een eerste asielaanvraag krijgt de vreemdeling een medische intake bij de medische dienst van COA (op dit moment GZA) of de medische dienst van DJI als de vreemdeling gedetineerd is. De medische dienst vervult vanaf dat moment de functie van eerstelijnszorg/huisarts voor de vreemdeling. Als er medische problematiek wordt geconstateerd waarvoor verwijzing nodig is naar een specialist, dan zal dat blijken uit het patiëntdossier van de vreemdeling bij GZA. Gelet

hierop heeft de IND als uitgangspunt dat de vreemdeling eventuele medische omstandigheden waarvoor hij onder behandeling staat of zal worden behandeld op zijn minst kan onderbouwen met een uitdraai van het patiëntdossier van GZA.

In het verdere verloop van de asielprocedure krijgen vreemdelingen die Spoor 4 van de asielprocedure doorlopen ook een medisch advies van FMMU² aangeboden. Bij vreemdelingen in Spoor 1 (Dublin) of Spoor 2 (Veilig land van herkomst /al bescherming in andere EU-lidstaat) is het uitgangspunt dat er geen medisch adviesgesprek bij FMMU wordt aangeboden, tenzij de IND aanwijzingen heeft dat dit voor het verdere verloop van de asielprocedure van betrokkene noodzakelijk wordt geacht. Dit neemt niet weg dat betrokkene zich zelf kan wenden tot GZA en dus ook een medisch dossier van GZA zal kunnen overleggen.

Als de eerste asielaanvraag wordt afgewezen moet daarnaast nog getoetst worden –als er aanleiding is gezien het bovenstaande- of de medische problematiek kan leiden tot het verlenen van uitstel van vertrek op grond van artikel 64 Vw. Daartoe zal de toestemmingsverklaring medische gegevens gelijktijdig met de beschikking naar de vreemdeling worden verzonden door de (asiel)medewerker (AA).

De ambtshalve beoordeling in het kader van artikel 64 Vw in de parallelle procedure vindt in beginsel plaats in de meeromvattende beschikking, waartegen het rechtsmiddel beroep kan worden aangewend. In het voornemen dient dus reeds een overweging in het kader van artikel 64 Vw te zijn opgenomen. Als in de zienswijze medische klachten worden aangevoerd, dan zal daarop gereageerd worden in de beschikking. Er hoeft dus niet opnieuw een aanvullend voornemen worden uitgebracht.

Indien wordt besloten om artikel 64 Vw te beoordelen in de Verlengde Asielprocedure, dan dient de beslisser met het volgende rekening te houden: In de VA geldt dat wanneer in het voornemen geen overwegingen zijn opgenomen inzake ambtshalve artikel 64 Vw maar een nieuw standpunt noodzakelijk is, er een aanvullend voornemen dient te worden uitgebracht, zodat de vreemdeling alsnog zijn zienswijze kan geven op dit onderdeel van de beslissing.

De Vc laat ruimte aan de beslisser van een VA-zaak om zelf artikel 64 Vw te beoordelen en het advies van BMA af te wachten voordat de zaak wordt afgehandeld. De hoofdregel is echter dat de beslisser die de asielaanvraag al kan afhandelen dit niet nalaat enkel omdat een BMA-advies wordt afgewacht. Bij bewaringszaken kan het voorkomen dat er in de AA zelf een BMA-advies wordt opgestart door de beslisser. Zie verder A3/7.3.2.3 Vc (over de AA) en A3/7.3.2.4 Vc (over de VA).

Ambtshalve beoordeling artikel 64 Vw binnen de algemene en verlengde asielprocedure in samenhang gezien met terugkeerbesluit (TKB), vertrektermijnen en het inreisverbod (IRV) naar aanleiding van de asielprocedure.

Deze paragraaf gaat over de beoordeling van artikel 64 Vw als een aanvraag VVA bepaalde tijd in eerste aanleg wordt afgewezen en de beslisser overweegt om een terugkeerbesluit (TKB), vertrektermijn en/of inreisverbod (IRV) op te leggen.

Als op een aanvraag VVA bepaalde tijd afwijzend wordt beslist én tegelijk ambtshalve uitstel van vertrek (64 Vw) wordt verleend, dan geldt het onderstaande:

Op grond van artikel 6, vierde lid, van de Terugkeerrichtlijn (Tri) is het niet mogelijk om met het artikel 64 besluit een terugkeerbesluit (TKB) uit te vaardigen (de afwijzende asielbeschikking geldt namelijk niet als TKB), waardoor het ook niet mogelijk is om een inreisverbod (IRV) op te leggen. Het niet uitvaardigen van een TKB maakt dat evenmin een vertrektermijn mag worden gegeven ("U moet binnen 0/28 dagen uit Nederland vertrekken"). Ook moet worden afgezien van de optie om de vertrektermijn te laten

² Zie hiervoor WI 2010-13.

ingaan na het aflopen van het verleende uitstel (soort "uitgesteld TKB"). Want zo een besluit is een verkapt terugkeerbesluit (Zie artikel 3, vierde lid Tri voor de definitie van een terugkeerbesluit).

Het voorgaande geldt voor zowel voorlopig als een definitief inwilligend besluit op grond van artikel 64 Vw. Volg nauwkeurig alle stappen in INDiGO bij het toekennen van art. 64 Vw na afwijzing van de asielaanvraag. Bij voorlopig verlenen art. 64 Vw: denk aan de zaken waarin BMA-advies nodig is. Er wordt dan art. 64 Vw verleend in afwachting van dat BMA onderzoek. Definitief verlenen art. 64 Vw: denk met name aan hoogzwangeren of andere gevallen waarbij BMA onderzoek niet nodig is (A3/7.3.2.6 e.v. Vc).

Kortom, verleen je uitstel van vertrek bij een eerste asielaanvrager? Dan leg je geen vertrektermijn, terugkeerbesluit of inreisverbod op.

Was er al eerder een vertrektermijn, TKB en licht IRV opgevoerd in een andere (reguliere) procedure? Dan hoeft in het afwijzende besluit niet opnieuw een vertrektermijn en TKB te worden gegeven. Was er eerder al wel een TKB en vertrektermijn, maar nog geen licht IRV, dan kun je in de huidige beschikking niet gelijktijdig uitstel van vertrek verlenen en een licht IRV opleggen. Dan zie je dus af van het opleggen van een licht IRV. Indien er reeds een licht IRV-zaak was opgevoerd op het moment dat art. 64 Vw wordt verleend, zorg er dan voor dat deze zaak als 'niet-inhoudelijk' wordt afgesloten met als reden "onterechte opvoering". Immers je moet deze IRV zaak afsluiten want deze wordt niet doorgezet.

Opvolgende asielaanvragen en een beroep op artikel 64 Vw

In tegenstelling tot eerste asielaanvragers is de hoofdregel bij herhaalde asielaanvragers dat er geen ambtshalve toets van art. 64 Vw gedaan wordt na afwijzing van de asielaanvraag³. Wel vindt een dergelijke toets van medische omstandigheden plaats bij eventuele uitvaardiging van een TKB. Daarom is het raadzaam om bij opvolgende aanvragen te onderzoeken of er al een TKB aanwezig is.

- a) Er ligt nog een geldig TKB: dan kan in de beschikking een tekstblok opgenomen worden dat de vreemdeling een losse art. 64 Vw aanvraag in kan dienen. Wel kan een IRV opgelegd worden als dit nog niet is gebeurd.
- b) Er is nog geen TKB of het eerdere TKB is niet meer geldig: dan kan bij de afhandeling van deze opvolgende aanvraag betrokkene niet doorverwezen worden naar een losse artikel 64-aanvraag. In het kader van het wel of niet TKB uitvaardigen moet ambtshalve beoordeeld worden of artikel 64 Vw van toepassing is. Is een onderzoek door BMA nodig, dan wordt voorlopig uitstel van vertrek verleend in afwachting van het BMA-advies net zoals dat bij een eerste asielaanvrager opgevraagd zou worden. Als er geen BMA-advies nodig is (zie de situatie van hoogzwangere, klinische opname, tbc), dan kan definitief uitstel van vertrek verleend worden voor de relevant geachte periode.

Ad a) Als de vreemdeling in een later stadium een art. 64 Vw toegekend krijgt, dan zal betrokkene rechtmatig verblijf krijgen voor de duur van de looptijd van de artikel 64 Vw maatregel en zal de werking van het TKB en IRV worden opgeschort. Dit scenario geldt alleen bij een licht inreisverbod. Bij een zwaar IRV zal uitstel van vertrek niet verleend worden (zie Vc A3/7.4.1).

Asielmotieven binnen het beoordelingskader van artikel 64 Vw.

Bij het artikel 64 verzoek wordt niet getoetst aan asielmotieven. Het kan voorkomen dat de vreemdeling in het kader van de toegankelijkheid bezwaren aandraagt die zien op vrees voor vervolging. In dergelijke gevallen kan de vreemdeling aangeraden worden een opvolgende asielaanvraag in te dienen. Indien de vreemdeling reeds een

³ Op grond van artikel 6.1^e Vb hoeft alleen bij een **eerste** aanvraag tot het verlenen van een VVA bepaalde tijd ambtshalve getoetst te worden of er reden is tot toepassing van artikel 64 Vw.

opvolgende asielaanvraag heeft lopen, en daarnaast nog een artikel 64 verzoek indient, ligt het voor de hand om – ingeval van toegankelijkheidsargumentatie die raakt aan asielmotieven- de uitkomst van de opvolgende procedure af te wachten. Het staat de vreemdeling vrij om geen gebruik te willen maken van een herhaalde asielaanvraag. De asielmotieven zijn echter geen onderdeel van het toetsingskader van art. 64 Vw.

Ingangsdatum van het uitstel van vertrek

De ingangsdatum van het te verlenen uitstel van vertrek is de datum van de (asiel)aanvraag.

Mocht er in de asielprocedure een ambtshalve definitieve artikel 64 status worden toegekend, dan kan het zijn dat de ingangsdatum van het oorspronkelijke asielverzoek ver in het verleden ligt, en de 6 maanden overschreden wordt. In dit geval zal er meteen tot een verlenging kunnen worden overgegaan. In deze gevallen neemt de beslismedewerker Asiel contact op met unit art. 64.

Voor een overzicht van relevante ingangsdata, zie de tabel in de bijlage.

Rechtsgevolgen bij afwijzing asielaanvraag maar wel verlenen van uitstel van vertrek

In de beschikking dient de beslisser het volgende op te nemen met betrekking tot de rechtsgevolgen indien de asielaanvraag wordt afgewezen, maar wel uitstel van vertrek verleend.

Het afwijzen als (kennelijk) ongegrond van de aanvraag tot het verlenen van een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd als bedoeld in artikel 28 Vw heeft de gevolgen als genoemd in artikel 45 Vw. Echter, het verlenen van uitstel van vertrek heeft tot gevolg dat betrokkene voor de duur van het verleende uitstel rechtmatig verblijf heeft op grond van artikel 8, eerste lid, onder j, Vw. Het besluit tot afwijzing van de aanvraag tot het verlenen van een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd geldt daarom niet als terugkeerbesluit.

Indien betrokkene beroep instelt tegen dit besluit, worden de rechtsgevolgen (zoals genoemd in artikel 45 Vw) **niet** opgeschort.

Tegen deze beschikking kan door betrokkene beroep worden ingesteld bij de Vreemdelingenkamer van de rechtbank te Den Haag. Ook de wettelijk vertegenwoordiger, bijzonder gemachtigde of advocaat, indien deze verklaart daartoe bepaaldelijk te zijn gemachtigd, kan beroep instellen. Het beroepschrift moet schriftelijk worden ingediend binnen één week na de dag waarop de beschikking bekend is gemaakt.

Alhoewel het indienen van een beroepschrift niet tot gevolg heeft dat de rechtsgevolgen van dit besluit worden opgeschort, wordt betrokkene gelet op het op grond van artikel 64 van de Vw verleende uitstel van vertrek niet met uitzetting bedreigt. Het indienen van een verzoek om een voorlopige voorziening kan daarom gedurende de termijn dat artikel 64 van de Vw van toepassing is achterwege blijven. Indien de rechtbank op het moment dat het verleende uitstel van vertrek verstrijkt nog geen uitspraak heeft gedaan op het beroep, kan betrokkene alsnog een verzoek om een voorlopige voorziening indienen bij de Vreemdelingenkamer van de Rechtbank Den Haag.

3C. De toets bij een intrekingsprocedure en/of een terugkeerbesluit

Hierboven bij is reeds beschreven hoe te handelen bij een TKB in de aanvraagprocedure. Ook bij een intrekingsprocedure of niet verdere verlening moet er in de gevallen waar er geen ambtshalve toets plaatsvindt ingegaan worden op het mogelijke argument van de vreemdeling dat 3 EVRM medisch in de weg staat aan

terugkeer. In dit geval vindt de toets aan artikel 64 Vw plaats in het kader van het TKB. Als uit de toets uitstel van vertrek volgt, dan is het evenmin mogelijk om toch nog een TKB uit te vaardigen en/of een IRV op te leggen. De unit die intrekkingen afhandelt zal de procedure grotendeels zelf afhandelen. Als het een afwijzing van een verzoek om uitstel van vertrek betreft, kan de unit intrekkingen immers zelf in het intrekkingbesluit een IRV opleggen (indien van toepassing). Hiermee wordt voorkomen dat bij een definitieve afwijzing van het uitstel van vertrek, in een later stadium alsnog een apart TKB en/of IRV opgelegd moet worden. In de situatie dat er getoetst moet worden op de toegankelijkheid zal de unit intrekkingen in het kader van de uniformiteit, de zaak overdragen aan de unit art. 64. Als besloten wordt tot het verlenen van art.64 dan zal de ingangsdatum gelijk zijn aan de datum van het intrekkingbesluit.

3D. Verzoek om ambtshalve toets door DT&V

Als de DT&V medewerker –in het vertrektaraject- concrete aanwijzingen heeft dat de vreemdeling medisch gezien niet in staat is om te reizen, kan hij de IND om een ambtshalve toetsing van artikel 64 Vw vragen. Vanzelfsprekend moet de vreemdeling aantoonbaar onder behandeling staan voor zijn medische situatie. Het uitgangspunt is dat DT&V alleen om een ambtshalve toets vraagt, als de vreemdeling geen gemachtigde heeft (afhankelijk van het individuele geval kunnen wij echter ook incidenteel een ambtshalve toets accepteren als er wel een gemachtigde is). Omdat het hier gaat om het vertrektaraject zal de vreemdeling meestal in het bezit zijn van een geldig paspoort of er is een Laissez Passer, dan wel een toezegging daartoe.

Een aanvraag artikel 64 Vw is niet afhankelijk van de vraag of een gedwongen uitzetting reeds is gepland. Dit betekent concreet dat een vreemdeling al in de vertrektaraject een aanvraag artikel 64 Vw kan indienen.

De DT&V kan een arts van een extern medisch adviesbureau inschakelen om te beoordelen of de vreemdeling in staat is om op dat moment te reizen. Een 'fit to fly' verklaring staat geheel los van een beoordeling of er sprake is van een medische noodsituatie op de korte termijn.

Een negatief briefbesluit op de ambtshalve toets op verzoek van DT&V wordt ter kennisgeving aan DT&V verstuurd. Desalniettemin valt het besluit naar aanleiding van de ambtshalve toets aan te merken als een besluit ingevolge artikel 72, derde lid, van de Vw appellabele handeling, indien de vreemdeling of zijn gemachtigde hiertegen bezwaar maakt. In dit briefbesluit kan de passage opgenomen worden dat het besluit appelabel is.

Ingangsdatum van het uitstel van vertrek

In hoofdstuk A3/7 Vc is niet expliciet gemaakt wat de ingangsdatum van het besluit moet zijn ingeval van een ambtshalve toets op verzoek van DT&V. Voor de eenduidigheid wordt aangesloten bij hetgeen al bepaald is voor de losse aanvraag.

3E. De ambtshalve toets bij de reguliere aanvraag

Op basis van artikel 6.1d Vb dient er bij een reguliere aanvraag ambtshalve getoetst te worden aan artikel 64 Vw. De afwijzing van een reguliere aanvraag zal tegelijkertijd een voorlopige verlening om uitstel van vertrek op basis van art.64 Vw moeten bevatten indien er sprake is van een medische noodsituatie bij uitblijven van behandeling in het land van herkomst, als de behandeling niet aanwezig is in het land van herkomst of als de vreemdeling niet kan reizen. De vreemdeling moet de kans krijgen om aannemelijk te maken dat de noodzakelijke beschikbare behandeling voor hem niet toegankelijk is.

Als de vreemdeling niet kan reizen dan kan er gelijk een definitief art. 64 Vw besluit worden genomen, een voorlopig besluit is dan niet nodig.

Als de vreemdeling na één jaar verblijf op grond van artikel 64 Vw een aanvraag doet voor een VVR Medisch, dan is deze aanvraag legesvrij. Ook de eventuele verlenging hierna zal legesvrij zijn.

Zowel reguliere aanvraag als verzoek om toepassing artikel 64 Vw

Als de vreemdeling naast het verzoek om toepassing van artikel 64 Vw een reguliere aanvraag heeft ingediend, wordt contact opgenomen met de vreemdeling of zijn gemachtigde met de vraag of het artikel 64 Vw verzoek in verband met de openstaande reguliere aanvraag als een analoge toepassing van artikel 64 Vw moet worden opgevat. Indien dit het geval is wordt de behandeling van het artikel 64 Vw verzoek overgedragen aan de klantdirectie regulier.

Wat is een analoge toepassing? Naast vreemdelingen die geen rechtmatig verblijf in Nederland hebben en dus uitgezet kunnen worden, zijn er ook vreemdelingen die wel al een rechtmatig verblijf in Nederland hebben, maar daar geen recht op COA opvang aan ontlenen. Omdat deze vreemdelingen wel rechtmatig verblijf hebben, vallen zij niet onder de werking van artikel 64 Vw 2000. Maar ook ten aanzien van deze vreemdelingen kan zich de situatie voordoen dat er sprake is van ernstige medische klachten waardoor zij feitelijk in de situatie verkeren als bedoeld in artikel 64 Vw 2000.

Om nu deze ongelijkheid weg te nemen worden deze vreemdelingen, die zich feitelijk in dezelfde medische situatie bevinden als vreemdelingen die met uitzetting worden bedreigd, analoog aan artikel 64 Vw 2000 behandeld. Er worden dezelfde regels, hetzelfde beleid en dezelfde gevolgen (recht op Rva-verstrekingen) als bij de toepassing van artikel 64 Vw 2000 gehanteerd. Dit wordt dan ook wel de analoge situatie genoemd.

4.BMA

Het BMA-advies

Bij een verlening op basis van artikel 64 Vw heeft BMA geadviseerd dat het achterblijven van behandeling naar alle waarschijnlijkheid zal leiden tot een medische noodsituatie binnen 3 maanden. Een zeer kleine- of marginale kans op een medische noodsituatie binnen 3 maanden (bij uitblijven van een behandeling) zal een afwijzing tot gevolg hebben (zie de laatste optie hieronder).

Terminologie van BMA

Om aan te geven of er sprake is van medische noodsituatie gebruikt BMA in zijn adviezen in het algemeen de volgende formuleringen:

- ✓ Ja, bij uitblijven van behandeling wordt een medische noodsituatie op korte termijn verwacht;
- ✓ Er is een reëel risico aanwezig dat een medische noodsituatie ook op de korte termijn ontstaat;
- ✓ Nee, bij uitblijven van behandeling wordt geen medische noodsituatie op korte termijn verwacht;
- ✓ Nee, bij uitblijven van behandeling verwacht ik in principe geen medische noodsituatie op de korte termijn maar het valt ook niet geheel uit te sluiten.

Hierbij wordt wel opgemerkt dat BMA artsen onafhankelijk zijn welke exacte medische formuleringen zij in hun adviezen gebruiken om recht te doen aan de medische situatie. Antwoorden kunnen dus enigszins afwijken van bovenstaande 4 conclusies.

Termijn advisering BMA en beslistermijn

Bij de ambtshalve toets asiel en -DT&V vraagt BMA zelf de medische informatie op bij de behandelaren. De doorlooptijd van een BMA-advies is dan circa 12 weken. De IND rappelleert bij BMA als er niet binnen twaalf weken -na het verzoek om een medisch advies aan BMA- een medisch advies is binnengekomen bij de IND. De IND rappelleert alleen in het geval de vreemdeling niet zelf verantwoordelijk is voor het aanleveren van zijn medisch dossier.

Als de aanvrager verantwoordelijk is om alle medische stukken aan te leveren dan kan het BMA-advies sneller gereed zijn. Na ontvangst van het artikel 64 v.w. verzoek zal de verantwoordelijke beslising eenheid zo spoedig mogelijk en behoudens de mogelijkheden om de

aanvraag ex artikel 4:15 op te schorten uiterlijk binnen 21 weken een besluit nemen. De beslistermijn is 8 weken, maar daar worden nog 13 weken bij opgeteld als een medisch advies wordt aangevraagd.

Nota Niet Inhoudelijk Afdoen (NIA)

In het geval de behandelaar niet reageert op informatieverzoeken van het BMA wordt de vreemdeling of zijn gemachtigde hierover geïnformeerd en in de gelegenheid gesteld om, op grond van artikel 4:5, eerste lid onder c Awb, binnen twee weken de gevraagde informatie alsnog te verstrekken. De beslistermijn kan op grond van artikel 4:15 Awb vervolgens met twee weken worden opgeschort. Indien de aanvraag ook niet binnen de gestelde hersteltermijn wordt onderbouwd, wordt deze buiten behandeling gesteld of afgewezen omdat in dit geval geen beoordeling van artikel 64 Vw kan plaatsvinden.

Reisvoorwaarden bij uitzetting

Het BMA kan adviseren dat bij de uitzetting medische reisvoorwaarden in acht moeten worden genomen. Zie hiervoor verder bij paragraaf 'uitzetting onder voorwaarden'.

Samenwerking met BMA

Als uit het medisch advies niet duidelijk blijkt of BMA een medische noodsituatie inschat op de korte termijn bij het uitblijven van behandeling, dan wordt het BMA gevraagd om dit alsnog te doen via een aanvullende vraag. Er kan dan aanvullend gevraagd worden of er slechts een zeer kleine, marginale kans is op een medische noodsituatie op korte termijn (bij uitblijven van behandeling) of dat er sprake is van een redelijk tot groot risico op een medische noodsituatie. Er zullen soms situaties overblijven waarin dit onderscheid medisch gezien niet gemaakt kan worden.

Er hoeft in de artikel 64 procedure bij een aantal landen niet gevraagd te worden naar de beschikbaarheid van de medische voorzieningen en medicatie omdat aangenomen kan worden dat deze aanwezig zijn. Wel moet getoetst worden of de vreemdeling in staat is om te reizen. Zie in de Vc A3/7.2.6 welke landen dit zijn. Dit geldt alleen voor de artikel 64 Vw procedure.

5. Procedure wanneer de identiteit en nationaliteit niet vast staan

Documenten en medisch advies

Indien de vreemdeling zijn identiteit en nationaliteit niet middels documenten kan aantonen zal hij op andere wijze zijn identiteit en nationaliteit aannemelijk moeten maken. Bij de beoordeling of de identiteit en nationaliteit vast staan kan gebruik worden gemaakt van de stukken die reeds in het dossier aanwezig zijn zoals bijvoorbeeld een gehoor inzake herkomst in de asielprocedure of een Laissez-Passer (toezegging). Wanneer onduidelijk is uit welk land de vreemdeling afkomstig is, wordt de vraag of er in het land van herkomst behandeling mogelijk is niet aan BMA gesteld (zie A3/7.2.6 Vc). Dit geldt ook als uit een taalanalyse blijkt dat de vreemdeling niet afkomstig is uit het land waarvan hij stelt de nationaliteit te bezitten, tenzij de vertegenwoordigers van dit herkomstland reeds een Laissez-Passer hebben verstrekt waardoor terugkeer naar het gestelde herkomstland mogelijk is. In de aanvraag om medisch advies aan BMA wordt in dergelijke zaken bij nationaliteit 'onbekend' ingevuld en aangegeven dat de landgebonden vragen door twijfel aan de nationaliteit niet zijn gesteld.

Documenten en toegankelijkheid

Indien BMA heeft geconcludeerd dat het achterwege blijven van de medische behandeling naar alle waarschijnlijkheid zal leiden tot een medische noodsituatie én heeft aangegeven dat de medische behandeling in het land van herkomst beschikbaar is, is het aan de vreemdeling om aannemelijk te maken dat de noodzakelijk zorg voor hem in het land van herkomst niet toegankelijk is.

Indien de vreemdeling zijn identiteit en nationaliteit niet heeft aangetoond middels documenten, maakt hij daarmee de beoordeling naar de toegankelijkheid onmogelijk. Immers, de inhoudelijke beoordeling van de feitelijke toegankelijkheid van de in het herkomstland beschikbare zorg voor de vreemdeling, is verweven met omstandigheden die zien op de persoon, zoals aanwezige familie, vermogen, of het bestaan van een sociaal netwerk. Ook is voor de vraag of de medische instellingen in het land van herkomst toegang verlenen tot de medische behandeling relevant dat de identiteit en met name nationaliteit bekend is. Deze toets is daarmee anders dan de toets die nodig is voor het laten uitzoeken van de behandelmogelijkheden door het BMA.

Indien de vreemdeling –van wie de nationaliteit aannemelijk is geacht- bij het indienen van de aanvraag geen kopie van een origineel document heeft overgelegd, wordt hij nadat het BMA-advies uit is gebracht in de gelegenheid gesteld alsnog een kopie over te leggen.

De vreemdeling kan zijn identiteit en nationaliteit aantonen middels een geldig paspoort of ander document van de overheid van het land van herkomst met pasfoto en vermelding van de nationaliteit, zoals bijvoorbeeld een identiteitskaart of geboorteakte. Ook een geldige Laissez-Passer (toezegging) is voldoende.

Indien de vreemdeling zijn identiteit en nationaliteit niet middels documenten kan aantonen wordt de aanvraag in beginsel afgewezen. Als de vreemdeling aangeeft dat hij door omstandigheden niet in staat is om deze documenten aan te leveren zal er door de IND beoordeeld moeten worden of er sprake is van bewijsnood (A3/7.2.4 ad 4 Vc). Bij TOELT kan informatie opgevraagd worden waarmee beoordeeld kan worden in hoeverre het redelijk is dat de vreemdeling niet aan ID-documenten kan komen. Ook is het voor TOELT mogelijk om via MedCOI informatie over de toegankelijkheid op te vragen.

6. De beoordeling van de toegankelijkheid.

De toegankelijkheidstoets wordt sinds 1 september 2017 uitgevoerd als gevolg van de aanpassing van het beleid aan de uitspraak van het EHRM.⁴

De toegankelijkheidstoets is toegespitst op de individuele zaak van de vreemdeling. Er zijn daarom op voorhand geen algemene regels te geven. Wanneer zijn medische voorzieningen niet toegankelijk voor iemand? Dat ligt in factoren of er familie ter plekke woont, of iemand een sociaal netwerk heeft en wat zijn vermogen is in relatie tot de kosten. De bewijslast ligt bij de vreemdeling. De vreemdeling zal gemotiveerd moeten stellen waarom de behandeling niet voor hem toegankelijk is. Er begint zich inmiddels jurisprudentie af te tekenen;

- Uit de AbRs zaak van 11 juli 2018, 201704834/1, blijkt dat de vreemdeling de daadwerkelijke kosten van zijn noodzakelijke behandeling en medicatie niet voldoende heeft aangetoond door een enkele e-mail van een familielid waarin prijzen worden genoemd van twee medicijnen. Deze kosten zouden door een ter zake deskundige moeten worden gestaafd.
- Uit dezelfde zaak blijkt dat met een loonstrook van een familielid de vreemdeling niet voldoende aantoont dat zijn familielid in het land van herkomst de kosten niet kan dragen, aangezien de kosten van de noodzakelijke behandeling en medicatie ontbreken.
- Uit AbRs zaak van 15 augustus 2018, 201706613/1/V1, blijkt dat niet is aangetoond dat de vreemdeling in zijn land van herkomst geen arbeid kan verrichten om zijn medische behandeling te betalen. Daarbij kon worden aangenomen dat de familie de vreemdeling in enige mate financieel zal kunnen bijstaan.

7. Na de beoordeling van de toegankelijkheid

Als uit het BMA-advies blijkt dat de medische behandeling en/of medicatie verkrijgbaar is in het land van herkomst, én de IND heeft beoordeeld dat de vreemdeling een punt

⁴ EHRM Paposhvili tegen België nr 41738/10

heeft in zijn argumentatie dat de zorg niet voor hem toegankelijk is, dan zal de IND ertoe overgaan om aan de DT&V te vragen om te regelen dat de vreemdeling een plaats krijgt in een medische instelling, en/of dat hij een voorraad medicijnen mee krijgt. Met andere woorden, DT&V realiseert daar waar mogelijk de toegankelijkheid tot de zorg. Daaraan voorafgaand wordt dan artikel 64 Vw verleend in afwachting van het onderzoek van DT&V. De IND-beschikking waarmee een voorlopig besluit wordt verleend, moet een bouwsteen bevatten waarin de IND aan DT&V vraagt om onderzoek te doen naar de toegankelijkheid. Op basis van de IND-beschikking en de andere stukken zal DT&V contact opnemen met (een) medische instelling(en) om te zorgen dat de vreemdeling daar onder behandeling gesteld kan worden. Het is daarom nodig dat DT&V uit de beschikking kan opmaken welke afspraken zij moet gaan maken bij welke instellingen. In ieder geval zal in de beschikking verwezen moeten worden naar het BMA-advies. Daaruit wordt veelal al helder met welke medische instellingen DT&V contact kan opnemen.

8. Inwilligen

De periode dat uitzetting achterwege wordt gelaten op grond van artikel 64 Vw (definitief besluit) dient altijd exact te worden benoemd. Als ingangsdatum van de toepassing van artikel 64 Vw dient de datum van een compleet ingediende aanvraag gehanteerd te worden. Artikel 64 Vw wordt niet met terugwerkende kracht verleend (zie ook ABRS 200803012/1). Definitief uitstel van vertrek ingevolge artikel 64 Vw kan in beginsel worden verleend voor de periode die door BMA in het advies wordt genoemd of voor een periode van maximaal een jaar.

Na een jaar rechtmatig verblijf op basis van art.64 Vw kan de vreemdeling een aanvraag doen om in aanmerking te komen voor een verblijfsvergunning regulier onder de beperking medische behandeling. Deze aanvraag wordt dan niet afgewezen op grond van artikel 16, eerste lid, onder a en c, Vw (het ontbreken van een geldige mvv en middelen van bestaan) en ook niet op grond dat de financiering van de medische behandeling niet deugdelijk is geregeld. Zie B8/9 Vc.

Als de vreemdeling in aanmerking was gekomen voor uitstel van vertrek, en dat loopt op een gegeven moment af, dan is het aan de vreemdeling zelf om tijdig een nieuwe aanvraag in te dienen. De vreemdeling kan dus zelf voorkomen dat er een verblijfs gat ontstaat door na afloop van het verleende uitstel van vertrek tijdig opnieuw artikel 64 Vw aan moeten vragen. Hij zal in dat geval wel minimaal twee weken voor afloop van het uitstel van vertrek alle benodigde documenten moeten overleggen.

Indien een aanvraag artikel 64 Vw wordt ingewilligd en daarmee de uitzetting gedurende een bepaalde periode achterwege wordt gelaten, dient dit bekend te worden gemaakt aan betrokkene, zijn gemachtigde en de DT&V.

Aanmelding bij COA

Indien besloten wordt de uitzetting achterwege te laten, zal aan betrokkene tevens opvang worden geboden voor zover de Regeling Verstrekkingen Asielzoekers 2005 (Rva) daarin voorziet. Het formulier M54 wordt gelijktijdig met de beschikking naar de vreemdeling verzonden. De vreemdeling kan bij het COA middels dit formulier verzoeken om opvang. Ook bestaat een digitale route, zodat COA via digitale uitwisseling bericht krijgt of er art. 64 is verleend.

Wie heeft recht op voorzieningen ingevolge de Rva 2005?

Vreemdelingen aan wie definitief uitstel van vertrek is verleend op grond van art. 64 Vw vallen onder de Rva. Uitgeprocedeerde asielzoekers en asielzoekers in de hoger beroepsfase echter wiens art. 64 besluit nog in behandeling is, kunnen wel aanspraak maken op de Rva (Spekman groep).

Ook kunnen vreemdelingen met een asielachtergrond aan wie *voorlopig* uitstel van vertrek is verleend aanspraak maken op onderdak en voorzieningen op grond van de Rva. Vreemdelingen zonder asielachtergrond aan wie voorlopig uitstel van vertrek is verleend kunnen echter geen aanspraak maken op onderdak en voorzieningen op grond van de Rva. Pas als door de IND een onderzoek is opgestart bij DT&V naar de toegankelijkheid, voorziet de Rva in opvang.

Het komt in de praktijk voor dat het legaal verblijfsrecht van vreemdelingen die al in de COA opvang verblijven, eindigt, voordat er een nieuw verblijfsrecht ontstaat als gevolg van een nieuw art.64 verzoek of bijvoorbeeld een aanvraag voor een VVR Medisch. Strikt genomen zal COA de opvang voor de zieke vreemdeling moeten beëindigen. Mocht BMA constateren dat er nog steeds sprake is van een medische noodsituatie en er op grond daarvan binnen afzienbare tijd weer een verblijfsrecht ontstaat, dan heeft het de voorkeur dat de vreemdeling voor de tussenperiode door COA niet uit de opvang wordt gezet. De COA kan daarom met de IND contact opnemen om te vernemen in welk stadium van afhandeling het verzoek is, of om aan te geven dat de vreemdeling tot de groep van uitgedeede asielaanvragers behoort die sowieso recht hebben op opvang.

Een W2-document of een sticker voor in het paspoort

Om aan te tonen dat de vreemdeling rechtmatig verblijf heeft op grond van artikel 64 Vw zal een sticker Verblijfsaantekening Algemeen of een W2-document uitgereikt worden. Zie in de Vc A3/7.3.2.1 in welke gevallen dat is.

Klinische opname (Vc A3/7.2.8)

Indien een vreemdeling klinisch wordt opgenomen in het ziekenhuis dan staat vast dat hij of zij om medische redenen niet kan reizen. Artikel 64 Vw kan ingewilligd worden zonder advies van het BMA.

Een bewijs van een ziekenhuisopname of een ander medisch bewijs volstaat. Een rechterlijke machtiging in het kader van de BOPZ is ook mogelijk. Bij beëindiging van de ziekenhuisopname zal de vreemdeling een verzoek om toepassing van artikel 64 Vw in moeten dienen, als hij van mening is dat er redenen zijn om uitstel van vertrek te verlenen op medische gronden.

Werkafpraak met COA.

Als het COA signaleert dat de bewoner weer op de locatie verblijft omdat de ziekenhuisopname beëindigd is, laat het COA dit aan de IND weten. De COA medewerker moet er dan wel zeker van zijn dat de opname is beëindigd. De IND medewerker geeft, na contact met de advocaat/vreemdeling, een terugkoppeling aan de COA medewerker over de vervolgstappen. Op basis van de terugkoppeling kan het COA besluiten de RVA stop te zetten of te continueren.

Zwangerschap/bevalling (Vc A3/7.3.2.6)

In geval van een zwangerschap staat vast dat de vreemdeling niet kan reizen. De vermoedelijke bevallingsdatum (zie de overgelegde verklaring van de arts/gynaecoloog) is bepalend voor de begindatum (zes weken voor de uitgerekende bevallingsdatum) en de einddatum (zes weken na de bevalling) van de periode dat uitzetting op grond van artikel 64 Vw achterwege blijft. In de inwilligende beschikking wordt geen specifieke einddatum vermeld, maar wordt opgenomen dat de uitzetting achterwege blijft tot zes weken na de datum van de bevalling.

Tuberculose (Vc A3/7.3.2.7.)

Uitzetting blijft achterwege als er tuberculose (tbc) is vastgesteld. Voor de toepassing van artikel 64 Vw wegens tbc is geen advies van het BMA nodig. Na de ontvangst van een recente, gedagtekende verklaring van een GG&GD-arts wordt de uitzetting opgeschort voor de duur van maximaal een half jaar. Indien de vreemdeling na zes maanden nog behandeld wordt voor de tbc (de behandeling van tbc duurt in het algemeen negen tot twaalf maanden) kan er een nieuw verzoek om toepassing van artikel 64 Vw worden ingediend. Wanneer de vreemdeling zich onttrekt aan de tbc-behandeling en er geen besmettingsgevaar aanwezig is, dan is niet langer sprake van een reisbeletsel op grond van artikel 64 Vw. In dat geval dient de opschorting van de uitzetting te worden beëindigd. De vreemdeling moet daarvan op grond van artikel 4:8 Awb mededeling worden gedaan en hij moet in de gelegenheid worden gesteld zijn zienswijze kenbaar te maken. De voortijdige beëindiging van de opschorting van de uitzetting moet per beschikking worden meegedeeld.

Zie voor tbc en Dublin paragraaf 13. Daar gelden andere regels voor.

Buitenschuld

De vreemdeling kan in aanmerking komen voor een vergunning op grond van het buitenschuldbeleid. Zie voor de criteria om een buitenschuldvergunning te verlenen de Vc B8/4.

Indien de DT&V in het terugkeertraject tot het oordeel komt dat de vreemdeling buiten zijn schuld Nederland niet kan verlaten zal hij in die gevallen een gemotiveerd ambtsbericht aan de IND sturen waaruit dat blijkt. Dit hangt meestal samen met de DT&V constatering dat een vreemdeling aantoonbaar meewerkt, maar dat het desondanks toch niet lukt om aan identiteitsdocumenten te komen.

Hangende de verlening van de buitenschuldvergunning kan artikel 64 Vw worden toegepast bij ernstig zieke vreemdelingen. Hiermee wordt voorkomen dat betrokkene hier te lande onverzekerd in een medische noodsituatie terecht komt.

9. Afwijzing

Motivering van de afwijzende beschikking

In elke afwijzende beschikking dient een overweging opgenomen te worden of:

- betrokkene kan reizen en/of er een reëel risico bestaat op schending van artikel 3 EVRM om medische redenen, en/of er conform het advies van BMA een medische noodsituatie op de korte termijn zal ontstaan.
- indien de vreemdeling argumenten van niet-toegankelijkheid heeft aangedragen zal in de afwijzende beschikking ook gemotiveerd moeten worden waarom de IND deze argumentatie niet aannemelijk acht.

Uitzetting onder voorwaarden

Indien BMA constateert dat er geen medische noodsituatie op de korte termijn zal ontstaan, zal het uitstel van vertrek afgewezen worden. Het BMA kan adviseren dat bij de uitzetting medische reisvoorwaarden in acht moeten worden genomen. Het kan daarbij gaan om het meegeven van medicijnen, medische begeleiding tijdens de vlucht en een schriftelijke overdracht van medische gegevens. Ook komt het voor dat een fysieke overdracht van de vreemdeling, namelijk overdracht aan een medische instantie na aankomst, noodzakelijk wordt geacht (een voorbeeld is een nierdialysepatiënt).

Bij uitzettingen die plaats vinden binnen de caseload van DT&V is DT&V ervoor verantwoordelijk dat de reisvoorwaarden geregeld zijn voordat de uitzetting plaatsvindt. De IND informeert de DT&V over de noodzakelijke reisvoorwaarden, door het BMA-advies en de onderliggende landeninformatie toe te zenden.

Daarnaast is belangrijk dat als BMA een schriftelijke overdracht van medische gegevens voorschrijft, de vreemdeling en zijn gemachtigde expliciet worden geïnformeerd dat het van belang is dat deze schriftelijke overdracht van de medische gegevens door de vreemdeling zelf wordt geregeld, bijvoorbeeld door het laten aanschaffen en laten invullen van een Europees Medisch Paspoort, dat wordt meegenomen op het moment van een uitzetting. Overigens wordt niet in elk BMA advies expliciet iets vermeld over de medische overdracht (zie verder het protocol van BMA waarom dat is).

Met de stelling in een BMA-advies dat iemand niet kan reizen tenzij voorafgaand aan de reis een fit-to-fly beoordeling en/of een fysieke overdracht plaatsvindt wordt niets anders bedoeld dan dat aan de reisvoorwaarden moet zijn voldaan voordat tot uitzetting wordt overgegaan. Als één van de reisvoorwaarden is dat er een fysieke overdracht van de vreemdeling plaatsvindt aan een medische instelling of behandelaar in het land van herkomst in aansluiting op de reis, zou er in sommige gevallen een reden kunnen bestaan om in de tussenliggende periode waarin aan de reisvoorwaarden gewerkt wordt opvang en voorzieningen aan betrokkene te verlenen/de opvang en de voorzieningen niet te beëindigen.

Om DT&V op de hoogte te stellen van de afwijzing wordt een (digitaal) overdrachtdossier naar hen gezonden.

EU-burger

Als een EU burger een artikel 64 Vw verzoek indient kan deze worden afgewezen.

De IND past artikel 64 niet toe als de vreemdeling afkomstig is uit een EU lidstaat. In dat geval mag er van uit worden gegaan dat de medische voorzieningen in de betrokken lidstaat beschikbaar en toegankelijk zijn. De vreemdeling kan dit weerleggen door met bewijsmiddelen aannemelijk te maken dat dit uitgangspunt in zijn geval niet opgaat. Die bewijsmiddelen moeten bij het indienen van de aanvraag te worden overgelegd. Er dient wel te worden getoetst of de vreemdeling kan reizen. Het bovenstaande geldt alleen voor een art. 64 Vw procedure.

10. Rechtsmiddelen bij een definitief besluit art.64 Vw

Tegen het definitieve afwijzende besluit staat het rechtsmiddel bezwaar open. Het bezwaar heeft geen schorsende werking. Dat betekent dat uitzetting onverminderd doorgang kan vinden.

In het algemeen geldt dat een verzoek om een voorlopige voorziening niet mag worden afgewacht indien redenen van openbare orde of nationale veiligheid zich daartegen verzetten of het gevaar bestaat dat de mogelijkheid van terugkeer naar het land van herkomst of van toelating tot een derde land verloren zou gaan, bijvoorbeeld doordat (vervangende) reisdocumenten of de daarin voorkomende visa nog slechts voor korte tijd geldig zijn. Indien de indruk bestaat dat de vreemdeling de procedure louter gebruikt om zijn uitzetting te frustreren, mag de voorlopige voorziening evenmin worden afgewacht. Datzelfde geldt als de aanvraag om uitstel van vertrek is afgewezen onder toepassing van art. 4:6 Awb. (Vc A3/7.5.)

Gelet op de grote gevolgen van deze beslissing dient steeds zorgvuldig te worden beoordeeld of de handelwijze van de vreemdeling als het frustreren moet worden aangemerkt. Informatie van de DT&V zoals vertrekgesprekken kan daarbij een rol spelen. De conclusie dat sprake is van het frustreren van de uitzetting dient plaats te vinden aan de hand van alle individuele omstandigheden van de zaak en dient daar evident uit te blijken.

In geval de IND aangeeft dat de behandeling van het verzoek om een voorlopige voorziening niet mag worden afgewacht wordt dit in de beschikking vermeld.

11. Procedure bij toepassing van de grensprocedure of vreemdelingenbewaring

Asielaanvraag die wordt behandeld in de grensprocedure (artikel 6, derde lid, Vw).

De grensprocedure betreft de procedure aan de grens (of in een transitzone) waarin wordt beslist op de asielaanvraag van een vreemdeling die aan de Schengenbuitengrens te kennen heeft gegeven een asielaanvraag te willen indienen. Gedurende de grensprocedure wordt steeds beoordeeld of er sprake is van bijzondere individuele omstandigheden die maken dat de voortzetting van grensdetentie onevenredig bezwarend is (zie WI 2018/3: Werkinstructie grensprocedure). Er kan dus vanwege medische redenen worden geconcludeerd dat de detentie onevenredig bezwarend is; in dat geval wordt de grensprocedure beëindigd, verkrijgt de vreemdeling toegang tot Nederland en wordt de asielaanvraag verder behandeld in de open AA-procedure of in de VA-procedure.

Daarnaast geldt dat de grondslag voor de ambtshalve toets aan artikel 64 Vw in asielpcedures (artikel 6.1e Vb) ook van toepassing is op asielaanvragen die in de grensprocedure worden behandeld. Als in het kader van deze toets wordt geconcludeerd dat een BMA-advies moet worden opgevraagd, wordt de zaak niet langer in de grensprocedure behandeld en wordt de zaak VA gezonden. De behandelend medewerker van Aanmeldcentrum Schiphol zal in die gevallen zelf besluiten om voorlopig toepassing te geven aan artikel 64 Vw in afwachting van definitieve besluitvorming. De VA-zaak wordt verder op Schiphol behandeld.

Wanneer de KMar op de luchthaven Schiphol al tot de conclusie komt dat de detentie/grensprocedure niet kan worden voortgezet, wordt de detentie opgeheven en toegang verleend. Omdat Aanmeldcentrum Schiphol in dat geval nog niet is begonnen met de behandeling van de asielaanvraag, vindt verdere behandeling van de asielaanvraag in de open AA plaats.

Grensdetentie zonder asielaanvraag (artikel 6, eerste en tweede lid, Vw)

De vreemdeling aan wie de toegang is geweigerd en die op grond van artikel 6, eerste en tweede lid, Vw is gedetineerd kan een verzoek om toepassing van artikel 64 Vw indienen bij de IND of bij DT&V (in dat laatste geval zal DT&V het verzoek doorzenden aan de IND).⁵ Daarnaast kan de DT&V op verzoek van een arts een verzoek indienen tot ambtshalve toetsing aan artikel 64 Vw (zie paragraaf 3D).

Het verzoek wordt met voorrang behandeld. Gelet op het feit dat de toegang is geweigerd, kan de vreemdeling geen rechtmatig verblijf krijgen zoals bedoeld in artikel 8 Vw. Ook zal in deze situatie geen gebruik worden gemaakt van de mogelijkheid tot voorlopige toekenning van artikel 64 Vw.

Indien op basis van de overgelegde medische stukken of op basis van een BMA-advies wordt geconcludeerd dat de verwijdering tijdelijk achterwege moet worden gelaten, wordt artikel 64 Vw naar analogie toegepast. In de brief waarbij aan de vreemdeling wordt medegedeeld dat de uitzetting tijdelijk achterwege zal blijven, dient artikel 64 Vw dan ook niet te worden genoemd.

De vrijheidsontnemende maatregel wordt opgeheven wanneer op voorhand duidelijk is dat de verwijdering voor een langere periode niet kan plaatsvinden in verband met de gezondheid van de vreemdeling. In dat geval verkrijgt de vreemdeling toegang tot Nederland, wordt artikel 64 Vw toegepast en heeft de vreemdeling rechtmatig verblijf op grond van artikel 8, onder j, Vw.

Als op voorhand duidelijk is dat de uitzetting slechts voor een korte periode achterwege moet worden gelaten, dan kan de vrijheidsontnemende maatregel voortgezet worden. Als de vreemdeling niet langer in de procedure is omtrent het verblijfsrecht, dient een aanvulling op het overdrachtsdossier te worden gezonden naar de DT&V op Schiphol alwaar termijnbewaking plaats vindt.

Ambtshalve toets in de asielpcedure in geval van vreemdelingenbewaring

De grondslag voor de ambtshalve toets aan artikel 64 Vw in asielpcedures (artikel 6.1e Vb) is ook van toepassing op asielaanvragen die worden ingediend vanuit vreemdelingenbewaring. Indien nodig kan met spoed een BMA-advies worden opgevraagd. In deze gevallen vindt echter geen voorlopige toekenning van artikel 64 Vw plaats.

Als een BMA-advies binnen de maximumtermijn van de vreemdelingenbewaring (6 weken) wordt uitgebracht maar niet leidt tot toepassing van artikel 64 Vw, dan kan de vrijheidsontnemende maatregel worden voortgezet na afwijzing van de asielaanvraag. Wanneer het BMA-advies tijdig beschikbaar is en leidt tot de conclusie dat uitstel van vertrek moet worden verleend, dan wordt de vreemdelingenbewaring opgeheven en verkrijgt de vreemdeling rechtmatig verblijf op grond van artikel 8, onder j, Vw.

In die gevallen dat het BMA-advies niet tijdig beschikbaar is, dient de bewaring te worden opgeheven en wordt voorlopig artikel 64 Vw toegekend.

Aanvraag artikel 64 Vw vanuit vreemdelingenbewaring

In paragraaf A3/7.4.3 Vc is de procedure beschreven voor een aanvraag om uitstel van vertrek die is ingediend vanuit vreemdelingenbewaring.

⁵ NB: Deze situatie komt in de praktijk niet of nagenoeg niet voor, maar is hier voor de volledigheid wel beschreven.

De aanvragen van vreemdelingen die in bewaring zijn gesteld worden door BMA met voorrang in behandeling genomen. Indien op grond van het BMA-advies wordt vastgesteld dat uitzetting achterwege dient te blijven omdat de vreemdeling niet in staat is om te reizen en de aanvraag wordt ingewilligd, dan wordt de DT&V geïnformeerd zodat de DT&V aan de Hulpofficier van Justitie kan verzoeken om de vreemdelingenbewaring op te heffen. De IND neemt contact op met COA om ervoor te zorgen dat de vreemdeling wordt uitgeplaatst naar de COA-opvang.

Wanneer een aanvraag vlak voor de uitzetting wordt ingediend, wordt door het LMA-team contact opgenomen met de artikel 64-unit en wordt verzocht de zaak zo spoedig mogelijk af te handelen. De artikel 64-unit handelt de aanvraag af.

12. Ongewenst verklaarde vreemdelingen (ex artikel 67 Vw)

Ingeval de vreemdeling ongewenst is verklaard ex artikel 67 Vw kan er geen sprake zijn van rechtmatig verblijf ex artikel 8 Vw. Om die reden kan er eveneens geen geslaagd beroep worden gedaan op artikel 64 Vw en wordt er niet parallel aan de asielprocedure ambtshalve artikel 64 Vw getoetst⁶. De gezondheidstoestand van de vreemdeling kan desalniettemin, gelet op de strekking van artikel 64 Vw, aanleiding zijn om tijdelijk geen gevolg te geven aan de bevoegdheid om de vreemdeling uit te zetten.

Indien op grond van het BMA-advies wordt vastgesteld dat de vreemdeling voor een bepaalde periode niet kan reizen of dat er sprake is van een medische noodsituatie en er in het land van herkomst of van verwijdering onvoldoende behandelmogelijkheden aanwezig zijn, geldt dat de ongewenstverklaring ex artikel 67 Vw 2000 in stand blijft, de bewaring niet wordt opgeheven, maar de vreemdeling naar ratio van artikel 64 Vw voorlopig niet wordt uitgezet. De vreemdeling heeft in dit geval echter geen recht op voorzieningen conform Rva.

Het uitstel van vertrek naar ratio van artikel 64 Vw wordt voor maximaal zes maanden verleend. In de beschikking waarin het uitstel van vertrek wordt medegedeeld, dient artikel 64 Vw niet te worden genoemd. Wanneer de vreemdeling na een half jaar opnieuw een verzoek om uitstel van vertrek op medische gronden indient, zal dit verzoek opnieuw worden beoordeeld.

Wanneer de procedure tot ongewenstverklaring nog niet is afgerond, dient een eventuele medische situatie te worden meegenomen in de belangenafweging bij de besluitvorming tot ongewenstverklaring.

9.1 Opheffen ongewenstverklaring

De ongewenstverklaring kan slechts worden opgeheven indien de vreemdeling, die daartoe een verzoek indient, voldoet aan de voorwaarden zoals beschreven in A4/3.5 Vc. Als artikel 3 EVRM (medisch) een beletsel vormt voor gedwongen terugkeer kan de ongewenstverklaring mogelijk worden opgeheven. Hierbij is wel van belang dat de identiteit en nationaliteit van de vreemdeling vaststaat. Bij twijfel over de identiteit en nationaliteit kan immers geen beoordeling op grond van artikel 3 EVRM plaatsvinden.

In de zaken waarin de ongewenstverklaring niet kan worden opgeheven is rechtmatig verblijf op grond van toepassing artikel 64 Vw niet mogelijk. Indien op grond van het BMA-advies kan worden vastgesteld dat de vreemdeling vanwege zijn gezondheidstoestand niet kan worden uitgezet, dan kan de vreemdeling naar ratio van artikel 64 Vw uitstel van vertrek krijgen.

13. Dublinclaimanten

Naar het oordeel van de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State is een aan de vreemdeling verleend uitstel van vertrek op grond van artikel 64 Vw aan te merken als een verblijfstitel in de zin van artikel 19 lid 1 Verordening nr. 604/2013 Dublin

⁶ Dit geldt ook bij een zwaar IRV, ook dan kan er geen geslaagd beroep worden gedaan op artikel 64 Vw.

Verordening. Daarmee wordt Nederland verantwoordelijk voor de behandeling van het asielerzoek van de vreemdeling.

Als een vreemdeling een aanvraag ogv artikel 64 Vw indient en tevens een Dublinprocedure doorloopt, of als vastgesteld is dat een andere lidstaat verantwoordelijk is voor de vreemdeling, wordt de artikel 64 Vw aanvraag met terughoudendheid behandeld vanwege het interstatelijk vertrouwensbeginsel. Artikel 64 wordt niet toegepast bij Dublinclaimanten (als de vreemdeling wordt overgedragen op grond van de verordening (EU) nr. 604/2013 aan een bij de Verordening aangesloten lidstaat). Gelet hierop hoeft er in de Dublinbeschikking niet ingegaan worden op een ambtshalve toetsing aan artikel 64 Vw. In het kader van artikel 17 lid 1 Verordening nr 604/2013 wordt onder meer getoetst of er bij een overdracht sprake is van onevenredige hardheid.

Desondanks kan de vreemdeling aangeven dat er sprake is van de situatie waarbij de vreemdeling niet in staat is om te reizen naar de verantwoordelijke lidstaat. Ook kan hij aangeven dat overdracht naar een andere lidstaat tot een aanzienlijke en onomkeerbare achteruitgang leidt van de gezondheidssituatie. Als de vreemdeling geen medische stukken overlegt om dit te onderbouwen dan is er geen aanleiding –in de regel- voor medisch onderzoek. De vreemdeling zal dan worden verwezen naar de zogenoemde fit to fly-procedure.

Alleen als gebleken is dat de vreemdeling onder behandeling staat, wordt een BMA-advies opgestart. De volgende gegevens moeten dan meegestuurd worden naar BMA:

- Toestemmingsverklaring medische gegevens;
- Bewijs omtrent de medische situatie;
- Medische stukken waaruit blijkt dat de vreemdeling niet tot reizen in staat is.

Het gaat bij deze BMA-adviesaanvraag alleen om de reisvoorwaarden. Mocht de vreemdeling een beroep doen op het C.K. arrest van het hof van Justitie dan is de vraag die centraal staat: "Is er sprake van de situatie dat de overdracht zal leiden tot een aanzienlijke en onomkeerbare achteruitgang van zijn gezondheidssituatie dan wel dat er een aanzienlijk risico daarop bestaat"? Deze vraag houdt verband met de toetsing op een mogelijke schending van 3 EVRM.

Wanneer uit het BMA-advies blijkt dat het gelet op de gezondheidstoestand van de vreemdeling of die van een van zijn gezinsleden niet verantwoord is om te reizen –en hierin op korte termijn geen verandering te verwachten valt-, blijft de overdracht aan de verantwoordelijke lidstaat achterwege en wordt de vreemdeling in de nationale procedure opgenomen. Er is dan geen plicht om Nederland te verlaten en om die reden wordt artikel 64 Vw niet toegepast.

Als een uitgeprocedeerde Dublinclaimant gedurende zijn "verblijf" in Nederland (in afwachting van de overdracht naar het verantwoordelijke land) medische problemen krijgt en een aanvraag ogv artikel 64 Vw indient, moet eerst beoordeeld worden of een opschorting voortvloeiende uit artikel 64 Vw aan de orde kan zijn. De vreemdeling zal daarvoor met medische stukken moeten aantonen dat overdracht tot een aanzienlijke en onomkeerbare achteruitgang van de gezondheidssituatie leidt en hij zal onder behandeling moeten zijn wil nader onderzoek door het BMA aan de orde zijn, anders is de fit to fly procedure wederom aangewezen.

Ook hier geldt dat wanneer uit het BMA-advies of het fit to fly onderzoek blijkt dat het gelet op de gezondheidstoestand van de vreemdeling of die van een van zijn gezinsleden niet verantwoord is om te reizen en hierin voor de uiterste overdrachtsdatum geen verandering in te verwachten valt, de overdracht aan de verantwoordelijke lidstaat achterwege blijft en de vreemdeling in de nationale procedure wordt opgenomen. Omdat er geen lopende aanvraag meer is, zal de vreemdeling uitgenodigd worden een nieuwe aanvraag in te dienen. Bij opname in nationale

procedure zal er geen plicht zijn om Nederland te verlaten en om die reden wordt artikel 64 Vw niet toegepast.

Als in het BMA-advies reisvoorwaarden worden gesteld, dient de DT&V daarvan op de hoogte te worden gesteld zodat hiervoor maatregelen getroffen kunnen worden. Eveneens zal de verantwoordelijke lidstaat op de hoogte moeten worden gesteld indien er medische zorg aanwezig moet zijn bij de aankomst van betrokkene. Indien betrokkene instemt zal er een health certificate worden meegezonden, zo niet, dan alleen een overdrachtsformulier met beperkte medische informatie. Dit zal door de unit Dublin worden uitgevoerd. In de correspondentie met betrokkene over het vorengaande kan hij gewezen worden op de noodzaak van de aanwezigheid van een EMP, hetgeen hij zelf moet vergaren. Zodoende wordt voorkomen dat de afwezigheid van een EMP de overdracht kan frustreren.

Indien ondanks het vorenstaande een artikel 64 procedure dient te worden gestart is de procedure zoals beschreven in de Vreemdelingencirculaire A3/7 ook hier van toepassing, met dien verstande dat in de nota aan BMA alleen de reisvraag⁷ wordt gesteld.

Zwangerschap/bevalling

Als de vreemdeling in het kader van de Dublinprocedure kan worden overgedragen naar een andere lidstaat en dit gebeurt per vliegtuig, dan is het de bedoeling om de overdracht zo mogelijk nog voor de 6 weken termijn voor de uitgerkende datum te laten plaatsvinden. Als dat niet kan dan wordt de besluitvorming, voor zover de beslistermijn dit toelaat, bekend gemaakt op het moment dat de vreemdeling daadwerkelijk is bevallen. Als hierdoor de uiterste overdrachtstermijn wordt overschreden, wordt de vreemdeling in de nationale procedure opgenomen. Hiermee genereert zij rechtmatig verblijf en is er geen sprake van een dreigende uitzetting, zodat artikel 64 Vw niet van toepassing is.

Bij een overdracht aan de landgrens hoeft niet gewacht te worden tot de vreemdelinge bevallen is. Ook dan wordt geen artikel 64 Vw toegepast, immers de overdracht kan doorgaan gedurende deze periode van de zwangerschap.

Tuberculose (tbc)

In uitzondering op de regel dat art. 64 Vw verstrekt kan worden als er tbc is geconstateerd geldt bij een Dublinclaimant dat de overdracht niet achterwege gelaten wordt ingeval van tbc, tenzij er is gebleken dat de vreemdeling open tbc heeft. Na ommekomst van de besmettelijke fase kan er alsnog worden overgedragen aan de verantwoordelijke lidstaat.

Klinische opname

Wanneer een vreemdeling opgenomen is in een ziekenhuis of psychiatrische instelling zal bekeken moeten worden of de opname van korte of lange duur is en zal aan de hand hiervan besloten moeten worden om eventueel een BMA onderzoek op te starten.

⁷ De reisvraag en/of de vraag naar klachten en behandeling. Er worden geen landgebonden vragen gesteld noch wordt gevraagd of er sprake is van medische nood.

TABEL ingangsdatum

	Voorlopig besluit art.64	Definitief besluit art.64
Losse aanvraag	Ingangsdatum is datum beschikking (A3/7.3.2.2)	Ingangsdatum is datum aanvraag of datum stukken compleet (A3/7.3.1)
Ambtshalve toetsing asiel	Ingangsdatum is datum beschikking	Ingangsdatum is datum aanvraag of datum stukken compleet (als de toestemmingsverklaring ontvangen is).
Ambtshalve toetsing DT&V	Ingangsdatum is datum beschikking	Ingangsdatum is datum aanvraag of datum stukken compleet (als de toestemmingsverklaring ontvangen is).
Gegronde verklaring in bezwaar	n.v.t.	Ingangsdatum is datum aanvraag of datum stukken compleet (als de toestemmingsverklaring ontvangen is).
Intrekkingsbesluit	Ingangsdatum is datum beschikking	Ingangsdatum is de datum van het intrekkingsbesluit.

